

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیر سازندهای زمین شناسی بر کیفیت منابع آب حوزه آبریز شورلق سرخس، در استان خراسان رضوی

محل انتشار:

هشتمین همایش زمین شناسی مهندسی و محیط زیست ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی قاسمی - دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی زیست محیطی دانشگاه فردوسی مشهد

غلامرضا لشکری پور - استاد گروه زمین شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

علی بنی اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی زیست محیطی دانشگاه فردوسی مشهد

محمدجعفر حسنی - دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی زیست محیطی دانشگاه فردوسی مشهد

محمدجواد نعمت الهی - دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی زیست محیطی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

حوزه آبریز شورلق بخشی از شهرستان سرخس می باشد. جهت بررسی کیفیتی شیمیایی منابع آب حوزه، از ۱۳ نقطه از منابع آب زیرزمینی حوزه نمونه برداری صورت گرفت. با رسم نمودار شورلق، نتایج آنالیز شیمیایی نمونه ها نشان داد که یک نمونه غیر قابل شرب، یک نمونه نامناسب و بقیه نمونه ها در حد خوب تا متوسط بود. بر اساس نمودار ویلکاکس، دو نمونه در کلاس S-CF۲ خیلی شور - برای کشاورزی نامناسب)، پنج نمونه در کلاس S-C۲۱ کمی شور - مناسب برای کشاورزی)، شش نمونه در کلاس S-C۳ شور - قابل استفاده برای کشاورزی) قرار گرفت. با محاسبه ضریب اشباعیت لانژییه (SI) شش نمونه خورنده و هفت نمونه رسوب گذار تشخیص داده شد. در بحث کیفیت آب زیرزمینی تفاوت در نوع سازندهای موجود در حوزه باعث تفاوت بسیاری در کیفیت آب زیرزمینی نیز شده است، بطوریکه چشمه سیرون که از سازند کربناته شوربجه خارج می شود دارای بهترین کیفیت و چاه هاشمی که در سازند شیلی آب تلخ حفر شده دارای نا مناسبترین کیفیت می باشد

کلمات کلیدی:

کیفیت منابع آب، حوزه شورلق، شور و ویلکاکس، ضریب لانژییه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/233020>

